

گزارش

وزرا در حاشیه حیات دولت چه گفتند؟

ان‌شساءالله واردات خودروهای کارکرده نیز در شرف انجام است. خدا را شکر مشکلی در تأمین ارز برای واردات خودرو نداریم. تاکنون حدوداً ۶۵ هزار خودرو وارد کشور شده است. ستار هاشمی نیز در حاشیه جلسه هیئت دولت در جمع خبرنگاران در پاسخ به این پرسش که آیا برنامه‌ای برای تأسیس دفتر پلتفرم‌های خارجی مانند تلگرام و اینستاگرام در ایران وجود دارد یا خیر، بیان کرد: یک نکته‌ای وجود دارد و آن هم این است که بالاخره اینها باید یک سری از قواعدی که وجود دارد را بپذیرند. این‌گونه نباشد که این فضا بی‌قاعده باشد. او ادامه داد: بحثی که وجود دارد، حکمرانی قانونمند در فضای مجازی است که مورد نظر رهبر معظم انقلاب است و باید برای آن پاسخ مناسبی پیدا کنیم. اما اگر در این مسیر بتوانیم به یک جمع‌بندی برسیم که در حال پیگیری نیز هستیم، می‌توانیم خبرهای جدیدی را بدهیم. او در ادامه در پاسخ به این پرسش که نحوه مواجهه دولت با «استارلینک» چگونه خواهد بود، بیان کرد: ما باها گفته‌ایم که نگاه دولت این است که از ظرفیت فناوری‌های جدید استفاده کند. اما در قالب قواعد و قوانینی که در عرصه بین‌المللی وجود دارد. تکلیف «استارلینک» روشن است. در کل دنیا بحث حقوق سرزمینی یا لن‌دینگ‌رایت به رسمیت شناخته شده است. ما در کشور این را داریم. اگر در قالب این قانون بین‌المللی باشد، مشکلی نیست.

خبر

دستور وزیر فرهنگ برای نام گذاری «روز ملی جزایر سه‌گانه»

بررسی نام‌گذاری روز دهم آذر به عنوان «روز ملی جزایر سه‌گانه» به دستور وزیر فرهنگ در دستور کار شورای فرهنگ عمومی قرار گرفت. به گزارش ایسنا، به دنبال ادعای واهی مالکیت امارات بر جزایر سه‌گانه ایرانی تب بزرگ، تب کوچک و بوموسی؛ و پیاپی بی‌اساس اتحادیه اروپا و شورای همکاری خلیج فارس در این زمینه که با واکنش‌های زیادی از سوی کاربران فضای مجازی روبه‌رو شد، رضا رشیدپور، فعال رسانه‌ و مجری سابق تلویزیون، در شبکه مجازی ایکس (توییتر سابق) با طرح درخواستی از وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی نوشت: «وزیر محترم فرهنگ آقای دکتر صالحی؛ ما جمعی از کنشگران رسانه‌ای و مدنی، تقاضا می‌کنیم «دهم آذر» سالگشت خروج اشغالگران انگلیسی از جزایر سه‌گانه ایرانی را به نام «روز ملی جزایر ایرانی خلیج فارس» در تقویم رسمی کشور ثبت فرمایید». به دنبال این درخواست که با استقبال فعالان رسانه، کاربران فضای مجازی و… روبه‌رو شد، عاطفه خادمی، دبیر شورای فرهنگ عمومی، در گفت‌وگویی با ایسنا اعلام کرده بود: «این درخواست در حد مطرح‌شدن در فضای عمومی جامعه شنیده شده است، اما فرایند مطالبه مکتوبی که در وزارت فرهنگ طی می‌شود تا نام‌گذاری روزها در تقویم با مناسبت‌های خاص انجام شود، صورت گرفته است. اما این به معنای آن نیست که حتماً باید چنین فرایندی طی شود تا ختم به نام‌گذاری یک روز در تقویم شود». اکنون نیز نیکام حسینی‌پور، مشاور وزیر و رئیس مرکز روابط‌عمومی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، در صفحه ایکس (توییتر سابق) خود نوشته است: «با توجه به راه‌اندازی پوشش نام‌گذاری روز دهم آذر در تقویم رسمی کشورمان به عنوان «روز ملی جزایر سه‌گانه»، در سالروز خروج اشغالگران انگلیسی از جزایر سه‌گانه، به دستور دکتر صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، بررسی نام‌گذاری این روز به عنوان روز جزایر سه‌گانه در دستور کار شورای فرهنگ عمومی کشور قرار گرفت».

مالک مصدق؛ در پی گسترش تنش‌ها میان ایران و اسرائیل، هاکان فیدان، وزیر امور خارجه ترکیه در گفت‌وگویی بیان کرد که ترکیه نمی‌خواهد تنش‌ها در منطقه گسترش پیدا کند. روزنامه حریت ترکیه گزارش داد که فیدان در بخشی از این گفت‌وگو بیان کرد ترکیه با هدف تنش‌زدایی در این زمینه، با طرف‌های آمریکایی گفت‌وگو کرده که شامل انتقال پیام‌های اسرائیل بوده است. او تأکید کرد: «جلوگیری از بدترشدن درگیری‌ها، به‌ویژه در وضعیت میان ایران و اسرائیل، به‌نفع ماست». سوبرامانیام جایشنکار، وزیر خارجه هند نیز مدعی شد: دهلی نو میان کشورهایی است که تلاش می‌کنند ببینند آیا ایران و اسرائیل برای جلوگیری از درگیری‌های بیشتر در خاورمیانه به گفت‌وگو با یکدیگر خواهند پرداخت یا نه». جایشانکار ادعا کرد: «در خاورمیانه، بیشتر تلاش بر این است که از گسترش مناقشه جلوگیری شود. یکی از شکاف‌ها، ناتوانی ایران و اسرائیل در گفت‌وگوی مستقیم با یکدیگر است». او افزود: «بنابراین، کشورهای مختلف درحال تلاش هستند تا ببینند آیا می‌توانند این شکاف را پر کنند یا نه. ما یکی از آنها هستیم». در همین راستا، نازندرا مودی، نخست‌وزیر هند نیز با بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، به صورت تلفنی صحبت کرده و همچنین اخیراً در حاشیه نشست بریکس با مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور ایران، ملاقات داشت. گفتنی است که پزشکیان از هند خواسته بود در تلاش‌های صلح در غرب آسیا نقش ایفا کند. بااین‌حال برای بررسی ادعای مطرح‌شده وزرای امور خارجه هند و ترکیه به گفت‌وگویی با شعبی بهمن نشسته‌ایم تا ازباینی این تحلیلگر ارشد مسائل بین‌الملل را جویا شویم که در ادامه متن این کپ‌وگفت را از نظر می‌گذرانید.

●●●

✚ **اخبرها هاکان فیدان، وزیر امور خارجه ترکیه، مدعی میانجیگری آنکارا برای کاهش تنش میان ایران و اسرائیل شده است. سوبرامانیام جایشنکار، وزیر امور خارجه هند نیز ادعای مشابهی را مطرح کرده است. فارغ از صحت‌وسقیم این ادعا که به گفته اسماعیل بقایی، سخنگوی وزارت امور خارجه «اساساً تهران، تل آویورا به رسمیت نمی‌شناسد که بخواید به دنبال میانجگری کشورها باشید».**
این سؤال را به ذهن متبادر می‌شود که آیا تلاش‌های آنکارا، دهلی‌نو یا دیگر بازیگران منطقه‌ای و فرامطقه‌ای برای میانجگری در این تنش کارساز خواهد بود؟ اساساً اقتضانات مربوط به مناسبات تهران و تل آویو، میانجی‌پذیر است؟
به‌هیچ‌عنوان؛ چون همان‌طورکه گفتید و به نقل از اسماعیل بقایی، سخنگوی وزارت امور خارجه، اساساً جمهوری اسلامی ایران، رژیم اسرائیل را به رسمیت نمی‌شناسد تا بخواید از طریق کشورهای ثالث مذاکرات غیرمستقیم یا میانجیگری‌هایی را حتی به صورت غیرمستقیم بپذیرد. در نتیجه بدیهی است که ایران وارد

هیچ‌گونه جریان مذاکره یا میانجیگری‌ای که طرف دیگر آن اسرائیل باشد، نخواهد شد. با توجه به این نکته، مطرح‌شدن پیشنهاد میانجیگری توسط ترکیه یا هندوستان یا هر کشور دیگری نمی‌تواند نزدیک به واقعیت باشد.
✚ **آیا می‌توان در یک سطح از تحلیل این نوع ادعاها بر سر میانجیگری را محدود به ردوبدل پیام‌ها یا پیغام‌رسانی دانست؟**
این نگاه تا اندازه‌ای قابل دفاع است؛ چون پیش از ترکیه و هندوستان برخی کشورهای دیگر هم نقش پیغام‌رسان و ردوبدل‌کردن پیام‌ها را داشته‌اند، کم‌اینکه قبل‌تر و در برهه‌هایی، روسیه این کار را انجام داده و اخیراً هم ترکیه این ادعا را مطرح کرده است.

✚ **جناب بهمن، به نظر شما جزئیات یا اقتضانات مربوط به همین نقل‌وانتقال پیام را چگونه می‌توان ارزیابی کرد؟ آیا ترکیه طرف ثالث بوده است؟**
نکته مهمی را مطرح کردید. نه، این‌گونه نیست. در حقیقت ترکیه پیام مستقیمی از اسرائیل دریافت نکرده است که بخواید آن را به ایران منتقل کند یا برعکس، بلکه به نظر می‌رسد پیام اسرائیل از طریق ایالات متحده آمریکا به ترکیه انتقال پیدا کرده است و ترکیه آن را به جمهوری اسلامی ایران داده و از سوی دیگر ایران هم به ترکیه پیامی را انتقال داده که این پیام از طریق آنکارا به واشنگتن گفته شده است تا آمریکایی‌ها این پیام را به اسرائیل برسانند. پس موضوع میانجیگری یا پیغام‌رسانی به عنوان طرف ثالث وجود ندارد. اینجاست که تکرار می‌کنم مسئله میانجیگری کاملاً منتفی است و اگر مسئله در حد انتقال پیام باشد، به این شکل صورت گرفته است؛ چه این پیغام‌رسانی توسط روسیه باشد یا ترکیه یا هندوستان یا هر کشور دیگری. به‌هرحال ماهیت روابط ایران و اسرائیل و به رسمیت نشناختن این رژیم توسط تهران، موضوع را کاملاً پیچیده کرده است و ما با یک دیپلماسی پیچیده و چندلایه از سوی کشورهای منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای مواجهیم.

✚ **با وجود این، سؤال اساسی اینجاست که چرا کشوری مانند ترکیه که مناسبات خاص اقتصادی، تجاری، سیاسی و دیپلماتیک با اسرائیل دارد و از سوی دیگر، بازیگری فرامنطقه‌ای مانند هند که هیچ‌گونه ارتباط ژئوپلیتیکی یا خاورمیانه ندارد باید در این مناقشه، میانجیگری و نقش آفرینی کنند؟ دهلی‌نو و آنکارا چه ضرورت یا چه منافعی برای ورود به این تنش دارند، حتی اگر نقش آفرینی‌شان در سطح نقل‌وانتقال پیام دلیل باشد؟**
هم ترکیه و هم هندی‌ها به دلیل نوع و ماهیت روابطی که

با هردو طرف، یعنی ایران و اسرائیل دارند به این ارزیابی رسیده‌اند که می‌توانند چنین نقشی را در قالب میانجیگر یا پیام‌رسان ایفا کنند. همان‌گونه که می‌دانیم روابط اسرائیل با هندی‌ها یک رابطه قوی است و هم‌زمان روابط دهلی نو و تهران هم یک رابطه تاریخی و حسنه بوده است. درعین‌حال هندوستان یک قدرت نوظهور در سطح منطقه به شمار می‌رود. لذا دهلی نو چندان بی‌میل نیست که بخواید با چنین نقش آفرینی‌ای در کلان تنش ایران و اسرائیل گامی در ارتقای نفوذ دیپلماتیک و سیاسی خود بردارد. پس هندوستان تمایل دارد به برخی مناقشات و تنش‌ها و بحران‌های منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای ورود کند تا حوزه نفوذ خود را افزایش دهد. ضمن اینکه سعی دارد یک چهره میانجیگر و صلح‌طلب از خود نشان دهد. با این نگاه، هندوستان قبل از ورود به تنش ایران و اسرائیل، حتی در جنگ اوکراین هم تلاش‌های میانجیگرانه‌ای را با روس‌ها و اوکراینی‌ها داشت. برای ترکیه هم مشابه همین تحلیل صدق می‌کند. ترکیه هم در برهه‌های مختلف همواره سعی کرده است به عنوان یک میانجیگر در مناقشات منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای ورود کند، کم‌اینکه چنین نقشی را برای خود در جنگ اوکراین تعریف کرد. ازاین‌رو آنکارا سعی دارد به همین طریق در جنگ خاورمیانه هم ورود کند. ضمن اینکه روابط ایران و ترکیه یک روابط عمیق و حسنه و تاریخی است و هم‌زمان ترکیه روابط خاص خود را هم با رژیم اسرائیل دارد. مضافاً نباید فراموش کنیم که مسئله بحران امنیتی در خاورمیانه می‌تواند به شکل مستقیم کشورهای منطقه مثل خود ترکیه را هم درگیر کند. بدیهی است در چنین شرایطی آنکارا سعی خواهد کرد، چه به شکل میانجیگر و چه به شکل پیغام‌رسان، ورودی به این تنش داشته باشد تا به‌نحوی مانع از تشدید و تصاعد تنش شود. اما در این بین نکته بسیار حائز اهمیتی وجود دارد که باید در تحلیل مد نظر قرار داد.

✚ چه نکته‌ای؟

اینکه جمهوری اسلامی ایران به دنبال تصاعد تنش نیست، بلکه این رژیم اسرائیل است که سعی دارد سیاست تشدید تنش در منطقه را بی‌بگیرد و خواهان گسترش جنگ و شکل‌گیری تقابل فراگیر منطقه‌ای است. بنابراین کشورهای منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای به‌جای آنکه تمرکز و توان دیپلماتیک خود را روی مسئله میانجیگری یا نقل‌وانتقال پیام بگذارند باید محوریت تلاش‌های خود را روی کنترل رژیم اسرائیل قرار دهند یا روابط و رفتاری را

مشق روزانه

واکاوی ادعای ترکیه و هند برای میانجیگری در تنش ایران و اسرائیل در گفت‌وگو با شعبی بهمن

میانجیگری بین تهران و تل آویو بی‌معناست

در پیش بگیرند که رژیم اسرائیل به دنبال تصاعد تنش و درگیری گسترده در منطقه نباشد. این کار مهم یا نکته کلیدی است که باید بازیگرانی مانند ترکیه یا هند در معادلات منطقه به آن توجه کنند.
✚ **سلسله کنش‌ها و واکنش‌های بینگ‌بنگی دو طرف در عمل کار را سخت کرده است، آیا در صورت تداوم و تشدید این روند وارد سطحی از منازعات غیرقابل کنترل خواهیم شد؟**

من چنین تصویری ندارم.

✚ به چه دلیل؟

چون اگر چه سلسله اقدامات ایران و اسرائیل در حمله و پاسخ به همدیگر باعث شد برای اولین بار خطوط قرمز شکسته شود، اما طرفین سعی کرده‌اند این درگیری‌ها و سلسله کنش‌ها و واکنش‌ها و پاسخ‌های متقابل در یک سطح محدود و قابل کنترل بی‌گرفته شود که اصطلاحاً تنش غیرقابل کنترل را به دنبال نداشته باشد. چون دو طرف تا اکنون فقط مواضع نظامی و اهداف نظامی را هدف قرار داده‌اند؛ بنابراین همین نکته نشان می‌دهد که طرفین ملاحظاتی قابل توجهی را در پاسخ‌های خود مدنظر قرار می‌دهند. اما نکته حائز اهمیت اینجاست که اساساً جمهوری اسلامی ایران آغازکننده این درگیری نبوده است. این اسرائیلی‌ها بودند که فروردین‌ماه سال جاری حمله‌ای به ساختمان کنسولگری ایران در سوریه داشتند و سلسله اقداماتی را انجام دادند که تهران ناگزیر به پاسخ متقابل بود و در ادامه این اسرائیلی‌ها بودند که اسماعیل هنیه، رئیس دفتر سیاسی حماس را در تهران ترور کردند. پس جمهوری اسلامی ایران برای حفظ وجهه و برقراری توان بازدارندگی و همچنین تحقق منافع ملی و امنیت ملی چاره‌ای جز پاسخ متقابل نداشت. در نتیجه به گفته قبلی خودم به دنبال میانجیگری یا نقل‌وانتقال پیام باشید. باید به دنبال کنترل رژیم اسرائیل و نتانیاهو باشد که در این صورت، خود به خود سطح تنش را کاهش پیدا خواهد کرد.

✚ به باورتان این کنش و واکنش بینگ‌بنگی تا کجا ادامه دارد؟

اگر اسرائیل روند جاری را ادامه بدهد، دیگر موضوع سلسله کنش و واکنش بینگ‌بنگی مطرح نخواهد بود، بلکه تهران ناگزیر می‌شود به دنبال تحقق ضربه‌ای باشد که اصطلاحاً تمام‌کننده باشد.

✚ یعنی چنگ؟

نه. این حرکت تمام‌کننده زیر سقف جنگ خواهد بود به‌نحوی که اسرائیل متوجه شود که دیگر باید دست از تصاعد تنش با ایران بردارد. پس قطعاً ضربه بعدی جمهوری اسلامی ایران در قالب وعده صادق ۳ به نحوی خواهد بود که اسرائیل متوجه آن بشود. در غیر این صورت ضربه چهارم ایران معادلات جدیدی را به همراه خواهد داشت که درنهایت رژیم اسرائیل را متوجه کند.

لونژین

Elegance is an attitude

LONGINES

www.longines.com

SARMAN Co.

شرکت سرمان

1832 Dr. Shariati Ave. Next to Pol-E-Roomi Tehran IRAN

HYDROCONQUEST
GMT